

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **F.**, nar. X., bytom Z.Z., zast.: *JUDr. J.*, advokátom so sídlom R., proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, so sídlom Nová ulica č. 132, Banská Bystrica, o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia** správneho orgánu v daňovom konaní, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 02. júna 2009 č. k. 21S 123/2008-70 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 02. júna 2009 č. k. 21S 123/2008-70 **p o t v r d z u j e** .

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Rozhodnutím č. I/228/12455-70019/2008/993168-r z 28.08.2008 (č. 1. 1 daňového spisu) žalovaný ako odvolací daňový orgán postupom podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov (ďalej na účely tohto rozsudku len „zák. č. 511/1992 Zb.“)

potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Dolný Kubín č. 657/230/15809/08/Krí zo dňa 13.05.2008, ktorým bol žalobcovi vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie IV. štvrťrok 2005 v sume 12.496,- Sk.

Žalovaný vychádzal zo skutkového stavu zisteného počas daňovej kontroly na dani z pridanej hodnoty, tzn. že žalobca realizoval v rokoch 1997 až 2006 výstavbu P.P.P. na základe stavebného povolenia č. 98/07395 zo dňa 30.03.1998 (právoplatné 31.03.1998), na základe ktorého je stavebníkom žalobca spolu s manželkou A.. Avšak počas výstavby začal žalobca až do 31.12.2005 prevádzkovať rozostavanú stavbu P. na základe povolenia na predčasné užívanie stavby P. zo dňa 07.01.2003.

Podľa účtovnej evidencie žalobcu (k 31.12.2005 karta DHM – rozostavaná stavba P.) má žalobca v svojom majetku zaevidovanú rozostavanú stavbu P. v hodnote bez dane 6.913.247,10 Sk. Podľa uvedenej karty si žalobca v zdaňovacích obdobiach 2. až 4. štvrťrok 2005 podľa § 49 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len na účely tohto rozsudku len „zák. č. 222/2004 Z.z.“). odpočítal daň z tovarov a služieb v súvislosti s výstavbou P. zo základu 309.108,80 Sk.

Podľa § 49 ods. 2 zák. č. 222/2004 Z.z. si platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na účely svojho podnikania ako platiteľ.

Ďalej žalovaný v odôvodnení uviedol, že pred vydaním stavebného povolenia (cca 3 roky), tzn. dňa 09.01.1996, uzatvoril žalobca s I., bytom E., trvale bytom R. zmluvu vo veci výstavby P. v oblasti Z.. V tejto zmluve je v bodoch 1 až 3 upravený medzi zmluvnými stranami spôsob výstavby a evidencia výstavby P. v oblasti Z. a v bode 4 je uvedené, že „*Po dokončení stavebného objektu sa okamžite prepíše 50 % na každého zmluvného partnera. Bude zhotovené aj konečné vyúčtovanie ako aj plán financovania.*“ V danom prípade bola prostredníctvom uzavretia dohody o založení spoluvlastníckych vzťahov k stavbe, ktorá má byť v budúcnosti postavená spoločnou činnosťou a k nehnuteľnostiam, na ktorých sa bude stavba nachádzať, bola medzi zmluvnými stranami (tzn. aj žalobcom) dojednaná najmä výška spoluvlastníckych podielov s tým, že po dokončení stavebného objektu bude zhotovené konečné vyúčtovanie stavby, a ďalej plán financovania.

Tiež podľa žalovaného, bolo zistené, že žalobca uzavrel dňa 14.07.2005 s hore uvedeným I. Dohodu o spoločnom financovaní a súčasne v ten istý deň, tzn. 14.07.2005, uzavrel Kúpnu zmluvu, na základe ktorej previedol $\frac{3}{4}$ svojho spoluvlastníckeho podielu na I., čo je zapísané v katastri nehnuteľností.

Podľa žalovaného, nakoľko žalobca pri prijatí tovaru a služieb, ktoré použil za kontrolované obdobie IV. štvrťrok 2005 v súvislosti s výstavbou P.P.P., už vedel, že tento sa vzťahuje čiastočne (tzn. vo vlastnenej $\frac{1}{4}$) na jeho podnikanie a čiastočne na iný účel ako na jeho podnikanie, potom žalobca pri nákupe tovarov a služieb v súvislosti s výstavbou P. mohol odpočítavať daň z pridanej hodnoty zodpovedajúcej rozsahu použitia na podnikanie.

II.

Uvedené rozhodnutie žalovaného žalobca napadol žalobou z 16.10.2008 na Krajskom súde v Žiline.

Krajský súd v Žiline ako súd prvého stupňa predovšetkým návrh žalobcu na prerušenie konania až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Námestovo sp. zn. 2C 44/2008 zamietol uznesením zo dňa 02. júna 2009 č. k. 21S 123/2008-66.

Ďalej krajský súd preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie správneho orgánu podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v súvislosti s § 247 ods. 1 O.s.p. a po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť podľa § 250j ods. 1 O.s.p., pretože napadnuté rozhodnutie a postup žalovaného sú v súlade so zákonom.

Krajský súd s citáciou ust. § 101, § 2, § 15 ods. 1 a 13 a § 44 ods. 1 a 6 zák. č. 511/1992 Zb. ako aj § 49 ods. 2 a 5 zák. č. 222/2004 Z.z. v svojom odôvodnení zdôraznil, že na základe daňovej kontroly bolo správcom dane zistené porušenie ust. § 49 ods. 2 zák. č. 222/2004 Z.z., kde navrhovateľ v podielu $\frac{3}{4}$ DPH v sume 12 496,- Sk uplatnenej v súvislosti s výstavbou P. nespĺnil podmienku použitia na účely podnikania ako platiteľ s tým, že ak platiteľ použije prijaté tovary a služby na účely svojho podnikania, ako aj na iný účel ako na podnikanie,

odpočíta daň len v pomerne zodpovedajúcom rozsahu použitia na podnikanie k celkovému rozsahu použitia.

Po vyhodnotení skutkového stavu, tzn. zmluvy z 09.01.1996 vo veci výstavby P., stavebného povolenia č. 98/07395 zo dňa 30.03.1998, dohody zo 14.07.2007 (správne podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky mal byť uvedený rok 2005) o spoločnom financovaní stavby a karty DHM k 31.12.2005 so zaevidovanou rozostavanou stavbou P.P.P. krajský súd uviedol, že správca dane správne považoval za rozhodujúcu skutočnosť, čo sa týka vydaného dodatočného platobného výmeru za zdaňovacie obdobie IV. štvrťroku roku 2005 v sume 12 496,- Sk, kúpnu zmluvu uzatvorenú medzi navrhovateľom a manželkou A. na jednej strane a Ing. I. na strane druhej, ktorej predmetom bol prevod časti spoluvlastníckeho podielu v podiele $\frac{3}{4}$ do podielového spoluvlastníctva Ing. I., a to na nehnuteľnostiach – pozemku zastavené plochy a nádvorie CKN parc. č. X., č. X., č. X., č. X. v kat. úz. Z. a rozostavanej stavby – P. bez súpisného čísla postavený na základe stavebného povolenia 98/07395 zo dňa 30.03.1998.

Nakoľko bol vklad vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam povolený dňa 29.09.2005, potom krajský súd poukazuje na to, že žalobca si skutočne podľa ust. § 49 ods. 2, resp. 5 zák. č. 222/2004 Z.z. mohol odpočítať daň v kontrolovanom daňovom období (IV. štvrťrok 2005) len v rozsahu zodpovedajúcom použitia na podnikanie, tzn. v prislúchajúcej $\frac{1}{4}$.

Záverom sa krajský súd vyjadril k námietke žalobcu o neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 14.7.2005 a súdneho konania o určení tejto neplatnosti pred Okresným súdom Dolný Kubín. Podľa krajského súdu Okresný súd Dolný Kubín túto žalobu na základe svojho rozsudku pod č. k. 8C 6/2006 zo dňa 30.01.2007 zamietol, a tento rozsudok odvolací rozsudkom č. k. 5Co 115/2007 zo dňa 23.01.2008 potvrdil.

III.

Proti citovanému rozsudku krajského soudu podal včas žalobca odvolanie zo 07. júla 2009 (č. 1. 79), v ktorom zrekapituloval základné závery napadnutého rozhodnutia správneho orgánu ako aj rozsudku krajského soudu.

Žalobca v svojom odvolaní predovšetkým vyjadril nesúhlas s týmito závermi, nakoľko vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci a súčasne podľa jeho názoru v konaní došlo k vadám, spočívajúcim v odňatí možnosti žalobcu konať pred súdom, čím sú dané odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a) a f) O.s.p.

Vadu konania spočívajúcu v odňatí možnosti účastníka konať pred súdom vidí žalobca postupe soudu, keď krajský súd rozhodol o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súbežne s rozhodnutím o veci samej.

Vo veci samej poukázal žalobca na nesprávnu aplikáciu § 49 ods. 2 zák. č. 222/2004 Z.z. (k porušeniu podľa žalobcu nedošlo), lebo zo zmluvy zo dňa 09.01.1996 mu nevyplýva, že by účastníci chceli založiť podielové spoluvlastníctvo k stavbe s tým, že veľkosť podielov bude závisieť od miery pričinenia sa jednotlivých vlastníkov na postavení stavby.

Podľa žalobcu uvedená zmluva zo dňa 09.01.1996 o výstavbe P. sa nedá nazvať dohodou o založení podielového spoluvlastníctva k stavbe medzi I. a F., ale naopak upravuje postup financovania a prevedenia časti spoluvlastníctva po dokončení stavby.

Následne uzatvorenú kúpnu zmluvu zo dňa 14.07.2005 žalobca v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 2C 44/2008 navrhuje označiť za absolútne neplatnú s tým, že v prípade úspechu v konaní na Okresnom súde Námestovo bude mať rozsudok podľa žalobcu deklaratórny charakter, tzn. bude pôsobiť „*ex tunc*“.

Záverom žalovaný požiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského soudu zrušil a vec mu vrátil na nové konanie. Trovy konania si neuplatnil.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250j ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov postupom uvedeným v § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 372p ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v prevažujúcom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí iba na rekapituláciu niektorých vybraných bodov odôvodnenia napadnutého rozsudku a doplnenia svojich odlišných zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody).

Najvyšší súd z napadnutého rozsudku zistil, že krajský súd sa v svojom odôvodnení vychádzal zo skutkového stavu zisteného v čase kontroly z údajov katastrálnej evidencie.

Hoci žalobca poukazoval na to, že zo zmluvy zo dňa 09.01.1996 mu nevyplýva, že by účastníci chceli založiť podielové spoluvlastníctvo k stavbe s tým, že veľkosť podielov bude závisieť od miery pričinenia sa jednotlivých vlastníkov na postavení stavby, následne uzatvorenou kúpnu zmluvou zo dňa 14.07.2005 žalobca bol daný právny základ na vykonanie prevodu časti spoluvlastníckeho podielu v podiele $\frac{3}{4}$ do podielového

spoluvlastníctva Ing. I., a to na nehnuteľnostiach – pozemku zastavené plochy a nádvorie CKN parc. č. X., č. X., č. X., č. X. v kat. úz. Z. a rozostavanej stavby – P. bez súpisného čísla postavený na základe stavebného povolenia 98/07395 zo dňa 30.03.1998.

Je celkom bez právnych následkov to konanie žalobcu, že túto kúpnu zmluvu zo dňa 14.07.2005 žalobca v konaní vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 2C 44/2008 navrhoval označiť za absolútne neplatnú s tým, že v prípade úspechu v konaní na Okresnom súde Námestovo bude mať rozsudok podľa žalobcu deklaratórny charakter, tzn. bude pôsobiť „*ex tunc*“. Najvyšší súd zdôrazňuje, že hoci by aj bol žalobca v uvedenom konaní úspešný (čo však nenastalo v dôsledku rozsudku č. k. 5Co 115/2007 zo dňa 23.01.2008), správne vychádzala daňová kontrola z princípu dôvery v obsah zápisov a údajov v katastrálnej evidencii.

Podľa § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak.

Účinky „*ex tunc*“, na ktoré žalobca v svojom odvolaní poukazuje, by mali však celkom opačný dopad, ako sa žalobca domnieva. V prípade vyhlásenia dotknutej zmluvy za neplatnú by musel žalobca zosúladiť skutkový stav v katastri s právnym stavom, a až na základe týchto údajov by si mohol (avšak za podmienky existencie nároku) dodatočne uplatniť odpočet dane z pridanej hodnoty.

O námietke žalobcu poukazujúcej na vadu konania spočívajúcu v odňatí možnosti účastníka konať pred súdom, tzn. keď krajský súd rozhodol o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súbežne s rozhodnutím o veci samej, sa Najvyšší súd nebude vyjadrovať, nakoľko je predmetom iného rozhodnutia.

Najvyšší súd v prejednávannej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 3 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (povinnosť zaplatiť daň z pridanej

hodnoty vyplýva z verejnoprávnych vzťahov), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností ako aj s prihliadnutím na námietky žalobcu Najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené v jeho výroku rozsudku.

O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov tohto konania nevzniká.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku **nie je** prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).

V Bratislave 13. júla 2010

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová